

בכית משפט העליון בשבתו כבית הדין הגבוה לצדק

בג"צ 94/

1. בענין: _____ נג'אר, ת"ז _____, תושב בודין, גפת שכם
2. _____ יוסף, ת"ז _____, תושב ראמין, גפת טול כרם
3. _____ מכארי, ת"ז _____, תושב שכם
4. _____ כעק, ת"ז _____, תושב טולכרם
5. _____ קאערד, ת"ז _____, תושב שכם
6. _____ בשאראת, ת"ז _____, תושב סמון, גפת ג'נין
7. _____ נצאר, ת"ז _____, תושב שכם
8. _____ דחבור, ת"ז _____, תושב עראבה, גפת ג'נין
9. _____ צוף, ת"ז _____, תושבת שכם
10. _____ תגלה, ת"ז _____, תושב שכם
11. _____ חוששי, ת"ז _____, תושבת שכם
12. המוקד להגנת הפרט

כולם ע"י ב"כ עו"ד אנורה רחנטל

מרח' יפו 33, ירושלים 94221

טלפון 250458, פקסימיליה 2596

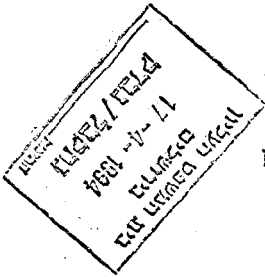
נגד

מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית

המשיב

עתירה למתן צו על תנאי

כבוד בית המשפט מתבקש להזמין את המשיב לברא וליתן טעם מדוע הוא מונע את יציאתם של עותרים
1 עד 12 מהגדה המערבית; כן מתבקש המשיב לפרט את התשתית הראייתית, במידה וישנה כזאת, אשר
מבססת את טירובו.

- א. עותר מספר 1 הינו תושב בודק, נפת שכה, יליד 1971 אשר ניסה לצאת את הגדה מהערבית ביום 7.2.1994, אך הוחזר מהגשר.
- ב. עותר מספר 1 נשפט בשנת 1991 בבית משפט צבאי לשנת מאסר; הוא הואשם בחברות בארגון בלתי חוקי, דאז, פתח.
- ג. ביום 23.2.1994 פנתה עותרת מספר 12 אל לשכתו של היועמ"ש של המשיב בבקשה לאפשר את יציאתו של העותר, וכן, במידה הבקשה תסורב, לפרט את הסיבות לכך. העתק מפניה זו מצ"ב ומסומן באות ע' 1.
- ד. ביום 14.3.1994 שוגרה התשובה מטעם המשיב, לפיה נטען כי ביציאתו של עותר מספר 1 ייש כדי לסכן את בטחון האזור, בשל חומר מודיעיני הקושר אותו לפעולות חמא"ס באזור. העתק מתשובה זו מצ"ב ומסומן באות ע' 2.
- ה. עותר מספר 1 מכחיש מכל וכל את החשדות נגדו. יתרה מזאת, עותר מספר 1 מתחייב שלא לנצל את יציאתו מהגדה המערבית למטרה בלתי חוקית כלשהי. תצהיר עותר מספר 1 ותתדפיס ממנו מצ"ב ומסומנים באותיות ע' 3א' וע' 3ב'.
- א. עותר מספר 2 הינו תושב ראמין, נפת טול כרם, נשוי ואב ל-4, יליד 1951 המנסה לצאת את הגדה המערבית, לביקור משפחה בירדן, החל משנת 1980. הוא ניסה לצאת בפעם האחרונה ביום 15.8.1993 והוחזר מהגשר.
- ב. ביום 29.8.1993 עותרת מספר 12 פנתה, באמצעות עו"ד באודה חורי, אל פרקליטות המדינה בעניינו של עותר זה לאחר קבלת מכתב מיום 5.8.1993 מטעם היועמ"ש של המשיב בו נכתב כי "ביציאת הנדון מהאיזור יש בכדי לסכן את בטחון האיזור."
- ג. במענה לפניית עותרת מספר 12, השיבה עו"ד גנסיק, מפרקליטות המדינה, ביום 13.12.1994 כדלקמן:
- "לאחר בדיקת ענינו של הנדון עם גורמי הבטחון, הגני להודיעכם כי הנדון פעיל ארגון חזית גיביל וקיים לגביו מידע בטחוני ערכני אשר קושר אותו לפעילות ארגוני הסרוב באופן שיציאתו את האזור עלולה לסכן את בטחון האזור." העתק מתשובה זו מצ"ב ומסומן באות ע' 4.
- ד. עותר מספר 2 מבקש לציין כי במרוץ השנים, ההל משנת 1980, כאשר הוא פנה באופן שיגרתי אל

אחראי השב"כ במקום מגוריו על מנת להסיר את המניעה נאמר לו באופן חד משמעי כי אם אין בכוונתו לסייע אין בכוונת השב"כ להסיר את המניעה ליציאתו. עוד מצהיר עותר מספר 2 כי אין הוא פעיל בשום חזית וכי אין בכוונתו לנצל את יציאתו מהגדה המערבית למטרה בלתי חוקית כלשהי. תצהיר עותר מספר 2 ותדפיס ממנו כצ"ב ומסומנים באותיות ע' 5א' וע' 5ב'.

3. א. עותר מספר 3 הינו תושב שכם אשר הוחזר מהגשר ביום 19.8.1993 כאשר ניסה לצאת את הגדה המערבית על מנת להגיע לירדן וללמוד לתואר שני.

ב. ביום 17.1.1994 פנתה עותרת מספר 12 אל לשכת היועמ"ש של המשיב בעניינו של עותר מספר 3 העתק מפנייה זו מצ"ב ומסומן באות ע' 6.

ג. תשובה מטעם המשיב מיום 8.3.1994 סברה כי "הנדון פעיל גא"פ באזור. ביציאתו מהאזור יש בכדי לסכן את בטחון האזור." העתק מתשובה זו מצ"ב ומסומן באות ע' 7.

ד. עותר מספר 3 מבקש לציין כי הוא שולל מכל וכל את החשד אשר הוטל עליו ומצהיר כי אין הוא פעיל בארגון כלשהו. בנוסף, עותר מספר 3 מבקש לציין כי אין בכוונתו לנצל את יציאתו למטרה בלתי חוקית כלשהי. תצהיר העותר ותדפיס ממנו מצ"ב ומסומנים באותיות ע' 8א' וע' 8ב'.

4. א. עותר מספר 4 הינו תושב טולכרם אשר הוחזר מהגשר ביום 25.7.1993; באותה עת הוא ניסה לצאת את הגדה המערבית על מנת לבקר את אחיו אשר עמד להינשא.

ב. עותר מספר 4 יצא את הגדה המערבית בפעם האחרונה בשנת 1985. הוא לא נעצר מעולם.

ג. ביום 28.10.1993 פנתה עותרת מספר 13 אל לשכת היועמ"ש של המשיב בעניינו של עותר מספר 4 בזמנו ביקש עותר מספר 4 אישור יציאה על מנת להשתתף בחתונת אחיו, אך מועד החתונה חלף. העתק מבקשה זו מצ"ב ומסומן באות ע' 9.

ד. ביום 20.12.1993 שוגרה תשובה מטעם המשיב בא נומק סירובו לאפשר את יציאתו של עותר מספר 4 כדלקמן: "הנ"ל פעיל בארגון ערין. ביציאתו מהאזור יש בכדי לסכן את בטחון האזור." העתק ממכתב זה מצ"ב ומסומן באות ע' 10.

ה. כעת מבקש העותר, המשמש כאימאם במסגד, לצאת את הגדה המערבית על מנת להשתתף בהאג'.

ו. עותר מספר 4 מבקש לציין כי משנת 1984 הוא מנוע יציאה. העותר מצהיר כי אין הוא פעיל בארגון ערין כלשהו וכי אין בכוונתו לנצל את יציאתו למטרה בלתי חוקית כלשהי. תצהיר העותר ותדפיס ממנו מצ"ב ומסומנים באותיות ע' 11א' וע' 11ב'.

אחראי השב"כ במקום מגוריו על מנת להסיר את המניעה נאמר לו באופן חד משמעי כי אם אין בכונתו לסייע אין בכונת השב"כ להסיר את המניעה ליציאתו. עוד מצהיר עותר מספר 2 כי אין הוא פעיל בטום חזית וכי אין בהחלטתו לנצל את יציאתו מהגדה המערבית למטרה בלתי חוקית כלשהי. תצהיר עותר מספר 2 והדפיס ממנו כצ"ב ומסומנים באותיות ע' 5א' וע' 5ב'.

- א. עותר מספר 3 הינו תושב שכם אשר הוחזר מהגשר ביום 19.8.1993 כאשר ניסה לצאת את הגדה המערבית על מנת להגיע לירדן וללמוד לתואר שני.
- ב. ביום 17.1.1994 פנתה עותרת מספר 12 אל לשכת היועמ"ש של המשיב בעניינו של עותר מספר 3. העתק מפגייה זו מצ"ב ומסומן באות ע' 6.
- ג. תשובה מטעם המשיב מיום 8.3.1994 סברה כי "הגדן פעיל גא"פ באזור. ביציאתו מהאיזור יש בכדי לסכן את בטחון האיזור". העתק מתשובה זו מצ"ב ומסומן באות ע' 7.
- ד. עותר מספר 3 מבקש לציין כי הוא שולל מכל וכל את החשד אשר הוטל עליו ומצהיר כי אין הוא פעיל בארגון כלשהו. בנוסף, עותר מספר 3 מבקש לציין כי אין בכונתו לנצל את יציאתו למטרה בלתי חוקית כלשהי. תצהיר העותר והדפיס ממנו מצ"ב ומסומנים באותיות ע' 8א' וע' 8ב'.
- א. עותר מספר 4 הינו תושב סולכרם אשר הוחזר מהגשר ביום 25.7.1993; באותה עת הוא ניסה לצאת את הגדה המערבית על מנת לבקר את אחיו אשר עמד להינשא.
- ב. עותר מספר 4 יצא את הגדה המערבית בפעם האחרונה בשנת 1985. הוא לא נעצר מעולם.
- ג. ביום 28.10.1993 פנתה עותרת מספר 13 אל לשכת היועמ"ש של המשיב בעניינו של עותר מספר 4. בזמנו ביקש עותר מספר 4 אישור יציאה על מנת להשתתף בהתנתח אחיו, אך מועד החתונה חלף. העתק מבקשה זו מצ"ב ומסומן באות ע' 9.
- ד. ביום 20.12.1993 שוגרה תשובה מטעם המשיב בא נזמק סירובו לאפשר את יציאתו של עותר מספר 4 כדלקמן: "הנ"ל פעיל בארגון עין. ביציאתו מהאיזור יש בכדי לסכן את בטחון האיזור". העתק ממכתב זה מצ"ב ומסומן באות ע' 10.
- ה. כעת מבקש העותר, המשמש כאימאם במסגד, לצאת את הגדה המערבית על מנת להשתתף בהנא. ו. עותר מספר 4 מבקש לציין כי משנת 1984 הוא מנוע יציאה. העותר מצהיר כי אין הוא פעיל בארגון עין כלשהו וכי אין בכונתו לנצל את יציאתו למטרה בלתי חוקית כלשהי. תצהיר העותר והדפיס ממנו מצ"ב ומסומנים באותיות ע' 11א' וע' 11ב'.

א. עותר מספר 5 הוחזר מהגשר ביום 30.12.1993, למרות שעל פי מכתב מלשכת היועמ"ש של המשיב מיום 17.6.1993 לא הייתה מניעה ליציאת העותר "על פי הנהלים הרגילים", דהיינו יציאה לתקופה של לא פחות מ-9 חודשים. התקד באישור זה מצ"ב ומסומן באות ע' 12.

ב. עותר מספר 5 מבקש לצאת את הגדה המערבית על מנת ללמוד לתואר שני בכלכלה ברוסיה. ביום 16.1.1994 פנתה עותרת מספר 12 אל לשכת היועמ"ש של המשיב בעניינו של העותר. העתק מפניה זו מצ"ב ומסומן באות ע' 13.

ג. ביום 15.2.1994 שוגרה תשובה מטעם היועמ"ש של המשיב לפיה נאמר כי "ביציאת הנדון מהאזור יש בכדי לסכן את בטחון האזור". העתק מתשובה זו מצ"ב ומסומן באות ע' 14.

ד. העותר פנה, באמצעות ח"כ האשם מחאמיד אל שר הבטחון אשר השיב לח"כ מחמיד, ביום 25.2.1994, כי "מדובר בפעיל חז"ע באזור מגוריו הפרעל לקידום מטרות האירגון ופוגע בבטחון האזור, לפיכך מתגודים גורמי הבטחון ליציאתו מן האזור". העתק מתשובה זו מצ"ב ומסומן באות ע' 15.

ה. עותר מספר 5 מצהיר כי אין בכוונתו לנצל את יציאתו מהגדה המערבית למטרות בלתי חוקיות וכי אין הוא פעיל בחזית העממית בשכם, וכי אין הוא פרעל לקידום מטרות הארגון. תצהיר ותדפיס מטעם העותר מצ"ב ומסומנים באותיות ע' 16' וע' 16 ב'.

א. עותר מספר 6, ליד 1951, הוחזר מהגשר ביום 15.12.1993. העותר יצא את הגדה המערבית בפעם האחרונה בחודש מרץ 1993.

ב. עותר מספר 6 מבקש לצאת את הגדה המערבית לבקר את אחיו השוהה כירדן.

ג. עותר מספר 6 נשפט בעבר לתקופת מאסר של תשעה חודשים בשנת 1989.

ד. ביום 23.1.1994 פנתה עותרת מספר 12 אל לשכת היועמ"ש של המשיב בעניינו של העותר. העתק מפניה זו מצ"ב ומסומן באות ע' 17.

ה. תשובה מטעם המשיב שוגרה ביום 8.3.1994 ונאמר בה כי "הנדון פעיל חזית דמוקרטית - פלג חואתמה. ביציאתו מהאזור יש בכדי לסכן את בטחון האזור".

העתק מתשובה זו מצ"ב ומסומן באות ע' 18.

ו. עותר מספר 6 מצהיר כי אין לו כל קשר לחזית הדמוקרטית וכי אין בכוונתו לנצל את יציאתו למטרות בלתי חוקיות. תצהיר העותר ותדפיס ממנו מצ"ב ומסומנים באותיות ע' 19' וע' 19 ב'.

א. עותר מספר 7, נשוי ואב ל-3, עובד כמרנה באוניברסיטת ירושלים - קולג' למדע ומכהן כסגן איגוד

המהנדסים בגדה המערבית.

- ב. העותר נשפט בשנת 1984 למשך 12 חודשים בגין חברות בחזית העממית. בשנת 1992 הוא היה עצור מנהלי לתקופה של חמישה חודשים.
- ג. העותר מבקש לנסוע לירדן בתוקף תפקידו כסגן איגוד המהנדסים בגדה המערבית מאחר והאיגוד הינו ענף מאותו איגוד אשר מרכזו בירדן. באותה הזדמנות מבקש העותר לנסוע למצרים ולאיטליה על מנת לרכוש מכונות למפעל זכוכית אשר בכוננת אביו להקים באזור שכם.
- ד. עניינו של העותר הובא לידיעת המשיב על ידי ארגון "אל חאק" בפניה בכתב מיום 26.3.1993. העתק מפניה זו מצ"ב ומסומן באות ע' 20.
- ה. מענה לפנייה זו התקבל אצל עותרת מספר 12 כעבור שנה, על פי מכתב מיום 8.3.1994, בו נאמר כי "הנדון פעיל חזית חב"ש ותיק שנעצר ושוחרר מספר פעמים. ביציאתו מהאישור יש בכדי לסכן את בטחון האזור." העתק ממכתב זמ המצ"ב ומסומן באות ע' 21.
- ו. עותר מספר 7 מדגיש כי הוא נעצר פעמים: פעם לפני כ-10 שנים, כאמור לעיל, ובפעם השניה לפני שנתיים.
- ז. עותר מספר 7 מצהיר כי אין בכוונתו לנצל את יציאתו למטרה בלתי חוקית כלשהי וכי אין הוא פעיל החזית העממית. תצהיר העותר ותדפיס ממנו מצ"ב ומסומנים באותיות ע' 22א' וע' 22ב'.
- א. עותר מספר 8 הינו יליד 1955, נשוי ואב ל-3. הוא מכהן כמנהל מפעל פחיות בניין. הוא הוחזר מהגשר ביום 27.8.1993.
- ב. ביום 9.9.1993 עותרת מספר 12 פנתה בעניינו של העותר אל לשכת היועמ"ש של המשיב. העתק מפניה זו מצ"ב ומסומן באות ע' 23.
- ג. ביום 23.1.1994 שוגרה תשובה מטעם המשיב לפיה "הנדון פעיל בארגון עויין. קיים לגביו חומר בטחוני עדכני בדבר פעילותו וביציאתו יש בכדי לסכן את בטחון האזור." העתק ממכתב זה מצ"ב ומסומן באות ע' 24.
- ד. עותר מספר 8 מעולם לא נעצר.
- ה. העותר אינו פעיל בארגון עויין כלשהו. העותר מוסיף ומצהיר כי אין בכוונתו לנצל את יציאתו מהגדה המערבית לירדן ולמצרים כדי לקדם מטרה בלתי חוקית כלשהי; העותר מבקש לבקר את משפחתו בירדן וכן לעבוד קודם בהפעלת מכונות חדשות הקשורות למפעל בניין במצרים. תצהיר העותר ותדפיס ממנו מצ"ב ומסומנים באותיות ע' 25א' וע' 25ב'.

9. א. עותרת מספר 9 הינה פעילה בארגון לזכויות האדם הקרוי - Women's Human Rights Project -
 Palestinian Federation of Women's Action Committees. היא ניסתה לצאת את הגדה המערבית
 ביום 31.12.1993 אך הוחזרה. העותרת נסעה לירדן וסוריה בפברואר 1993 ללא קושי.
- ב. בשנת 1986 העותרת נעצרה לחקירה לתקופה של 12 יום ובמהלך אותה שנה היתה מנועת יציאה.
 היא אף פנתה לבית המשפט הנכבד בעניין מניעת יציאתה בבג"צ 806/86, אך עתידתה נדחתה.
- ג. ביום 4.1.1994 פנתה עותרת מספר 12 אל לשכת היועמ"ש של המשיב בעניינה של העותרת. העתק
 מפניה זו מצ"ב ומסומן באות ע' 26.
- ד. ביום 8.3.1994 שוגרה תשובה מטעם המשיב לפיה לעותרת "קשרים לארגון החזית הדמוקרטית.
 ביציאתה מהאיזור יש בכדי לסכן את בטחון האיזור." העתק מתשובה זו מצ"ב ומסומן באות ע' 27.
 ה. העותרת מצהירה כי אין לה כל קשר לארגון החזית הדמוקרטית. מטרת נסיעתה היא להמשיך את
 לימודיה בסוריה אשר נקטעו בשנת 1986. תצהיר העותרת ותדפיס ממנו מצ"ב ומסומן באותיות ע'
 28' א' וע' 28' ב'.
10. א. עותר מספר 10 הינו תושב שכם המבקש לצאת ללמוד רוקחות על מנת להמשיך את העסק
 המשפחתי, בית המרחקת, הנמצאת בשכם. העותר נעצר בשנת 1991 ונשפט לחודשיים מאסר.
- ב. עותרת מספר 12 פנתה אל לשכת היועמ"ש של המשיב ביום 18.6.1993 בעניינה של העותר. העתק
 מפניה זו מצ"ב ומסומן באות ע' 29. על פי חוק לשכת הרוחקים בגדה המערבית, תנאי להמשך
 החזקת בעלות בית מרקחת הוא כי היורש או היורשת יהיה רוקח. העותר הוא היורש המיועד.
- ג. האגודה לזכויות האזרח פנתה בעניינה של העותר ביום 5.10.1993. העתק מפניה זו מצ"ב ומסומן
 באות ע' 30.
- ד. ביום 8.3.1994 שוגרה תשובה מטעם המשיב לפיה "יציאת הנדון מהאיזור יש בכדי לסכן את בטחון
 האיזור." העתק מתשובה זו מצ"ב ומסומן באות ע' 31.
- ה. העותר ניסה לצאת מהגדה המערבית בסמוך לאחר קבלת אישור מטעם המשיב, בחודש ספטמבר
 1993. הוא הוחזר מהגשר ופנה מיחמתו, לאיש השב"כ בשכם. בשיחה עם אותו איש נמסר לו כי
 האישור ניתן "בטעות" ונטען כי הוא פעיל חמאס.
- ו. העותר מצהיר כי הוא לא פעיל חמאס וכי אין בכוונתו לנצל את יציאתו למטרה בלתי חוקית. עוד
 מוסיף ומציין העותר כי הוא חושש מהתחייבות ליציאה לתקופה שלא תפחת מ-9 חודשים, וזאת
 לאור המצב הבלתי יציב באזור. תצהיר העותר ותדפיס ממנו מצ"ב ומסומן באות ע' 32' א' וע' 32' ב'.

11. א. עותרת מספר 11 הינה ילידת 1945, רוקחת במקצועה ובעלת בית מרקחת בשכם.
ב. העותרת נסעה לירדן בפעם האחרונה בשנת 1988 ומאז היא מנועה מלצאת.
ג. "עמותת רופאים ישראלים-מלסיינים" פנתה ביום 30.11.1993 בעניינה של העותרת אל סא"ל אחנבוי, עוזר מתאם הפעולות בשטחים. העתק מפניה זו מצ"ב ומסומן באות ע' 33. שם התכר כי העותר מתבקש לסייע בידה של אשת אחיה המנוח בטיפול רפואי בירדן. סיבה זאת עדיין אקטואלית.
ד. פניה אחרונה זו, נספח ע' 33 לפתיחה, מתאספת לפניות קודמות מטעם האגודה לזכויות האזרח, משנת 1990, מטעם ער"ד קרש, משכם, משנת 1992 ומטעם ער"ד אלעקר אף הוא משכם, משנת 1993. לכל הפניות תשובה זהה לתשובה מטעם לשכת היועמ"ש של המשיב מיום 4.1.1994, דהיינו: "גורמי הבטחון מתנגדים ליציאת הנדון לירדן משום שיציאתה עלולה לפגוע בבטחון האזור". העתק מתשובה זו מצ"ב ומומן באות ע' 34.
ה. העותרת מצהירה כי אין היא מתעסקת בפעילות עוינת כלשהי וכי אין בכוונתה לנצל את יציאתה למטרה בלתי חוקית כלשהי. העתק מתצהיר העותרת ותדפיס ממנו מצ"ב ומסומן באות ע' 35א' וע' 35ב'.

12. עותרת 12 הינה עמותה רשומה אשר קבעה בתקנון את מטרתה כדלקמן:
מטרת המוקד היא לספק סיוע לאנשים שנפלו קורבן למעשי אלימות, התעמרות או קיפוח זכויות בסיסיות מצד רשויות המדינה (ובהן גם רשויות מקומיות), במיוחד לאלה הזקוקים לעזרה בהעברת תלונותיהם לרשויות אלה, וכן להגן על הזכויות הבסיסיות בכל דרך נוספת, כולל פנייה לערכאות, ובכלל זה - עתירה לבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק, בין בשמו של אדם הטוען כי זכות בסיסית שלו נפגעה ובין כעותר ציבורי עצמאי.

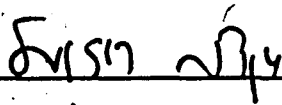
13. העותרים ערים לעובדה כי הכניסה והיציאה מהגדה המערבית, המוחזקת ע"י המשיב בתפיסה לוחמתית היא על פי היתר מטעם המשיב.

14. העותרים טוענים כי בבואו לשקול האם להתיר את יציאתם מהגדה המערבית על המשיב לשקול מחד את האינטרס של הפרט, המבקש לקדם את העניינים האישיים שלו ביציאה מהגדה המערבית ומאידך את האינטרס הבטחוני של השטח המוחזק ואף של מדינת ישראל. במידה וכוונת המשיב למנוע את יציאתם של העותרים 1 עד 12 חייב להיות לו בסיס ראייתי איתן שיצדיק פגיעה בזכות התנועה שלהם.
15. העותרים טוענים כי בהעדר ראיות העומדות במבחן של וודאות קרובה לסיכון בטחוני המשיב מנוע

מלאסור את יציאת העותרים.

16. העותרים טוענים כי אין די בראיה אחת כדי לבסס את החלטת הסירוב וכי יש לוודא כי אין חשש של התנכלות מצד גורם כלשהו המגיע אהנו למסור כרטיס כחבים אודות אותם עותרעם משיקולים זרים משלו. העותרים סבורים כי צריך בסיס ראיתי ברור ומשכנע של לא פחות משני מקורות זרים אחד מהשני.
17. העותרים עוד טוענים כי ללא גילוי הראיות נגד העותרים ומתן אפשרות מעשית לסתור אותם ראיות, המשיב מנוע מלאסור את יציאתם של העותרים. הרי במצב הקיים, המשיב טוען מחד כי העותרים הינם פעילים בדרגה זו או אחרת בארגונים עויינים וכי יציאתם תסכן את בטחון הגדה המערבית. מאידך אין די בחומר הראיתי אשר הצטבר אצל המשיב כדי לנקוט בפעולה עונשית נגד העותרים, ולכן עולה החשד כי אין ממש בראיותיו.
18. העותרים עוד טוענים כי המשיב מעניש את העותרים ומנוע את יציאתם מהגדה המערבית, בניגוד לרצונם וצרכיהם מבלי ליתן להם הזדמנות להשמיע טענות כדי לסתור את החשד הקיים נגדם, מאחר ואין הוא מפרט במדויק מהו החשד. לשם כך דרושה התערבותו של בית המשפט הנכבד.
19. אשר-עליכן מתבקש כבוד בית המשפט ליתן את הצו המבוקש ולהופכו להחלטי.

אנדרה רחנטל, עו"ד

בי"כ העותרים